

"EDINOST"
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob **torških, četrtnih**
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . . . 3.— 4.50
za pol leta . . . . . 6.— . . . . 8.—
za vsa leta . . . . . 12.— . . . . 18.—
Naročnine se plačujejo naprej na mesece
brez priložene naročnine se uprava se
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč.
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifi v petiti; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnica in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spro-
jema *upravnništvo* ulica Molino pie-
colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odprte reklama-
cije so prosto poštnice.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"Edinosti je moč".

Častitim našim gg. naročnikom!

II. četrtnje blizu se zvršetku, a večina gg.
naročnikov ni še doposlala naročnine za to četrtnje,
akoravno smo vsem, ki so v zastanku, poslali na-
kaznice z naznačenim zastankom. Obrabamo se torej
do vseh onih naročnikov, kateri niso še poravnali
naročnine za tekoče četrtnje, da to store do 30.
t. m., ker drugače bomo prisiljeni istim list ustaviti
in to brez ozira. — Zajedno prosimo vse one čas-
tite gg. naročnike kateri niso še plačali naročnine
za III. četrtnje, da to store začetkom meseca
julija t. l., ker se ima naročnina plačevati naprej.
Upravištvo "Edinosti".

Pomagajmo, pomagajmo bratom!

Ko zremo tja doli na neumorne naše borilce
ob sinji Adriji, navdaja nas čisto neka bojazen, bode
jim li možno vstrajati v hudem gospodarskem in
politiškem boji, dokler ne rešijo svoje časti in svo-
jega prava? In pretužne razmere navallile so tr-
žaškim rodoljubom na preobložena pleča še novo
breme!

Vzdržavati morajo in gmotno podpirati ubožne
rodbine 30—40 nesrečnih svojih sobojevnikov iz
okolice, ki ječe že tretji mesec v preiskovalnem
zaporu, in kakor kažejo prve obsodbe, bode več
njih moralo za leto dni izročiti ljubljene družine
milosrčnosti usmiljenih sosedov in rojakov, ker niso
mogli gledati mirnim očesom, kako prevzetni tujec
in besni nasprotnik nekažnjena gazita v blato njih
prava in čast, ter zasramujeta jih v domači hiši!
To so naši mučeniki; in kakor nam je dolžnost
skrbeti za njihovo čast, meramo tudi vzdržati za-
puščene njih rodbine. Tako je naprteno z nova
težko breme. Tržačanom samim vzdržavati jih, ni
več možno, torej ni jim vzeti v zlo, ako kličejo v ve-
liki sili ostalo Slovenijo na pomoč, naj ona morda
priskoči najboljim svojim sinom. Sami vedo najbo-
lje, kako vse in povsod plačuje narodni davek, ali
beseda in belic izdajata množico. Naj bodo
prošnje teh znane širjim krogom in vsakdo povej
priporočuj bratu, tovarišu, sorodniku, znanecu, pri-

jatelju, z izrecno prošnjo, naj isti istotako nado-
ljuje in v kratkem bode nabrana izdatna svota,
ne da bi se kdo posebno potrudil in več žrtvo-
val, nego prav lahko pogreša. Plačilo bode nepre-
cenljivo in mnogovrstno. Že sami darovalci bodo
imeli zaščeno, da so podpirali pravično stvar;
bednim rodbinam pa bode v veliko gmotno olaj-
šavo.

Z gmotno podporo pa skoraj ni primerjati
moralne podpore, da ne govorimo o tamošnjih ro-
doljubih, katerim bode to v vspodbujajo, da bodo
vstrajali nadalje v trdem boju. Kako tolažilno
mora uplivati na uboge jetnike, ko zvedo, kako
za njih gladne rodline skrbijo tam daleč za gorami
in vodami istokrvni bratje, katerim se njih prava
kršijo istotake; tam v daljini sočustvujejo z njimi
in se jih usmiljujejo. Ni ga lepšega tolažila v ne-
sreči, nego pravi prijatelj, ki ne zapušča reveža,
ampak delijo z njim srčno bol.

Stvar je preresna. Sedaj nam je izročil pismo-
noša dopisnico z Gorenjega Štirskega, od prijate-
lja, ki je moral v tujino; piše nam: (Tu je ome-
njen žalostni dogodek na Opčinah. Op. ured.)

Tako torej trpe rodni nam bratje na jugu.
Brezobzirni Italijan gospodari tam prav po turško:
za trda, da je groza. Mi, ki še nismo vajeni tace-
ga gospodarstva, ne vemo, kaj se to pravi. Upamo
sicer, da pridemo s pomočjo pravice v okom ta-
kim pojavom „avite culture“, a za sedaj le ječe
za svoje pravo rodni nam bratje. Ne bodi nam be-
seda brat samo v ustih. Pokažimo v dejanju, da
smo sinovi jedne matere.

„Po tem vas spoznajo, da ste moji, da se
ljubite med seboj“, je rekel božji Odrešenik svojim
učencem. Po tem naj nas svet spozna, da smo si-
novi jedne matere, da se ljubimo med seboj in
podpiramo drug drugega.

Bodi torej izrečena iskrena prošnja tudi do
naših rojakov po Južnem Štajerskem, da se začno
pobirati mili darovi za družine onih, ki ječe po
zaporih. Drugi listi so naprošeni, da ponatisnejo
ta poziv in priobčijo jednako prošnjo.

Na veselicah, veselih družčinah, zabavnih ve-
čerih se spominjajte teh nesrečnih!

Imaš-li brate mnogo od nebes,
Od bratov ne odvrcaj mi oči!
Odpri srce, odpri roke,
Otiraj bratovske solze,
Sirotam olajšaj gorje!

Na tak zares plemeniti način je izrazila Celj-
ska „Domovina“ svoje sočutje, svojo bratsko lju-
bav do tržaško-okoličanskih Slovencev! Hvala jej,
presrečna hvala v imenu našega naroda-trpina, nje-
nemu pozivu pa obilega uspeha, da otreemo solze
nesrečnim rodbinam in zajedno povzdignemo duha
vsem onim, ki trpe na tej naši zemlji na sedanjih
tužnih razmerah. Živelo vseslovensko
bratoljubje!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 15. junija 1897.

Preko meje! Naši nemški nacionalci jeli so
gledati tjakaj preko avstrijsko-nemške meje, na-
ravnost in brez strahu, frank und frei. Dne 8. t.
m. so bili na shodu „vsenemške zveze“ v Lipskem,
kjer so se praznovali prave orgije nemškega fa-
natizma in veleizdajstva ozirom na avstrijsko dr-
žavo. Saj je povdarjal neki govornik iz rajha, da
je fanatizem sedanjih Nemcev, hujski nego pa fana-
tizem Turkov.

Ko so odpeli „Die Wacht am Rhein“ jel je
govoriti avstrijski drž. poslanec dr. Funke,
ki je proslavljal vsenemško idejo. Povedal je od-
krito, da Nemci bodo hodili po nadomestila.... In
potem je govoril znameniti, tudi avstrijski poslanec
Wolf. Najprvo je zabavljaj na nemške policijste,
„ki kakor sence lazijo okolo...“ in potem je govo-
ril dalje, govoril tako, da so bili zaplenjeni oni
dunajski listi, ki so prinesli njegov govor. Ne treba
torej praviti, kako je govoril. S kratka: govoril
je tako, kakor ne bi smel govoriti tostran meje,
v Avstriji! Njega govor ni bil za avstrijski zrak.
In zato so šli zopet preko meje, so šli, kamor jih

temu solncu, katero bolj žali oko, nego najhujsi
žarki. V polutemi, ki je obkroževala njeno nesrečo,
je videla nesrečna žena mnogo jasneje, nego je
hotela. Sedaj je umela, sedaj si je razlagala vsako
čudno posameznost v življenju in vedenju svojega
moža. Njegovo pogostno odsotnost, njegov nepokoj,
njegovo zadrego gotove dni in hitrico, s katere jej
je včasih, vrnivši se, razkladal, kaj je delal in je
imenoval imena, kakor bi hotel navajati dokaze,
katerih nihče ni zahteval od njega. Uvidela je iz
vsega tega, da je res kriv, in vendar se je bra-
nila misliti na to, še le v Parizu je hotela zaklju-
čiti dvom.

Bila je sama na malem, otožnem kolodvoru,
na katerega po zimi le redkokrat stopi popotnik;
a ko je sedela tu, čakala vlak in brezmišlno zrla
na pusti vrh kolodvorskega nadzornika, in na
gole vitice ovijajočih se rastlin, višče z železni-
ških pregrad, je čutila zdajci na licu gorak, vla-
žen dih. Njen prijatelj Kis je prišel za njo ter jo
skušal spomniti njiju lepih iger z repom migljaje,
s polovičnimi skoki, z udanimi dokazi veselja, ki
so se zaključili s tem, da je iztegnil svoj beli beli
kožuh k njenim nogam, na mrzli kameniti tlak v
čakalnici.

(Pride še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

122

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Njeno drevo, njena priljubljena klop je stala
še na starem mestu — niti pogleda ni imela za
to, tudi ne za fazane v ptičnici, niti za Kisa, ve-
likega psa, ki je krotko šel za njo, da bi vsprejel
ljubkovanje, katero ga ni doletelo. Kakor domač
otrok je bila ustopila, kakor tujka je odhajala, ob-
tožena od težkih skrbi, ki bi bile napravile še
težji sleherni spomin na minole, mirno srečne dni.

„Zdravstvuj, ded!“

„Zdravstvuj!“

V tem so se vrata brez usmiljenja zaloput-
nila za njo in ko je bila zunaj, je hitela dalje,
vedno hitreje; skoro bi rekel, da je tekla. Ona ni
šla proč, ampak je pobegnila. Ko je prišla do
konca zidane ograje, je ugledala zdajci male, ze-
lene, od kozje brade in glicinij opletane duri z
grajskim zabojkom za pisma. Nehoté se je usta-
vila, pretresena od jednega tistih spominov, ki nam
ob odločitvah urah kličejo v spomin z čudno jas-
nostjo tudi najmanjše dogodke, ki so v kaki zvezi
s sedanjim trpljenjem in veseljem. Je-li to priha-
jalo od solnčnega svita, ki je najedenkrat zažarel

od strani, ki je ta zimski popoldan poplavljal širo
ravan kakor avgusta meseca o solnčnem zahodu?
Ali je morda to prihajalo od globoke tišine okrog
in okrog, katero je pretrgavalo le tiho, ubrano
zvonjenje, skoro vse letne čase enakomerno diha-
nje prirode?

Toliko je gotovo, da je najedenkrat ugledala
samo sebe, kakoršna je bila pred tremi leti, ko
je baš na tem mestu v to skrinjico vtaknila pismo,
ki je vabilo Sidonijo, naj pride za štiri tedne k
njej v Savigny. Nekaj jej je govorilo, da se je s
tistim trenutkom pričela nesreča njenega življenja.
„Da sem slutila... da sem slutila!“ je mrmrala in
zdelo se jej je, kakor bi zopet čutila gladkobo li-
stovega ovitka, katerega so njeni prsti spustili v
skrinjico.

Potem se je spomnila, kako nedolžno, upa-
polno, srečno date je bila tedaj, in v njeni sicer
tako rahli duši je vzkipel britek upor zoper kri-
vice življenja.

„Zakaj neki?“ je vprašala sama sebe; „kaj
sem zakrivila?“

Kar se je oglasilo v njej: „Ne, to ni res...
ni mogoče! nalagana sem!“ in idoča proti kolo-
dvoru, se je skušala nesrečnica pogovoriti, umi-
riti, a ni se jej posrečilo.

Na pol spoznana resnica je podobna zakri-

vleče sree. Šli so v tujo državo, da so tam iz varnega zavetja mogli zaščitovati lastne sodržavljane in lastno državo. To se zove veleizdajstvo o belem dnevu. In taki ljudje so danes somišljeniki nekdanje „državne stranke“ nemško-liberalne, najžalostnejega spopina! Sicer pa je dobro tako. Hvala poslanecu Wolfu in družbi, da toli brižno kujejo gori v nemškem rajhu — slovansko železo za avstrijsko državo! Hvala jim, da pomagajo bistrimi pojmi. Vsaka taka pot pangermanov preko meje odpira vsaj po jedna vrata spoznanju v Avstriji.

Poluradni list „Prager Abendblatt“ obsoja to romanje preko meje z besedami: da to ne odgovarja lojalnemu ponosu Avstrijca. Mi pa pravimo, da s takimi ljudmi treba govoriti bolj jasno: veleizdajstvo je to, in nič manje!

Kakih sredstev se poslužuje sedanjí zistem na Hrvatskem! Kak hud udarec so prizadejali sijajni madjaronski stranki uspehi združene hrvatske opozicije o zadnjih deželnozborskih volitvah, je pač sklepati iz dejstva, da je madjaronska stranka v prvem hipu opozicijskih zmag bila kar omamljena ter da je hotela nekako prikriti utis zmage, potem pa da je hipoma udarila z vso silo na one činitele, o katerih meni, da so glavni prouzročitelji teh opozicijskih uspehov.

Takim činiteljem smatra madjaronska vlada hrvatsko duhovščino in na isto vali sedaj vso težo svoje brezkončne jeze. V tej svoji jezi napadajo madjaronski listi dan na dan vzvišenega in kakor zvezda čistega škofa Strossmayerja, hoteči oblatiti njega čisto ime. A tudi proti drugi duhovščini obrnila je svojo ost strupena madjaronska politika in plod iste sti dve tajni okrožnici, ki sta prišli v roko tudi nam, s katerima naroča zagrebsko veliko županstvo vsem političkim predstavnikom in županstvom, naj nabirajo material o delovanju opozicijske duhovščine.

Vladni aparat na Hrvatskem je dobro izvežban in nedvomno se jim posreči dobiti nebroj resničnih in neresničnih podatkov o „delovanju“ duhovščine.

Mi pa moramo nazivati pravim škandalom našega časa tak aparat, ki svedoči o grdem proganjanju istih, ki se v svoji ljubezni do domovine in do obstanka svojega naroda boré zoper krivično stvar zatiralcev. A to je tisti aparat v velikem, ki ima svoje prvo in največje kolo tam gori v Friedrichsrhu na Nemškem, aparat za uničenje Slovanstva, onega Slovanstva, čegar mogočno število tolikanj tišči na srea politikom, hotečim, naj prej ko prej izgine z zemlje „nevarni“ slovanski rod. Ta aparat ima svoje zveze po vsem svetu in na Hrvatskem in Primorskem ropočejo zdaj precej glasno njegova kolesa. Možno je, da vsled teh okrožnic pride v zapore nekaj svoj rod ljubečih duhovnov-mučenikov na Hrvatskem, — toda krivična satelitska stranka Bismarckove politike na Madjarskem naj si zapomni, da je Slovanstvo zmaj, kateremu, ako se mu odseče jedna glava, vzraste na njenem mestu hipoma sto družih! — In to moramo tudi reči, da je le samega sebe obsodil zistem, ki navaja svoje ljudi na — denuncijantstvo!

Atentat na predsednika francoske republike. Atentat na gosp. Faure-a je povit v nekako tajaostno meglo. Še sedaj nimajo pravega zločinca, niti tega ne vedo pozitivno, da-li je napadalec rabil revolver ali bombo. Policijski prefekt hoče uveriti, da je bil ves ta atentat le „mistifikacija“, kajti bomba da je bila taka, da ni mogla napraviti škode. Socijalistiški krogi pa si tolmačijo ta napad na povsem drugačen in originalen način: menijo namreč, da je vse to uprizorila — policija sama. Današnje vesti govore še o drugem atentatu, da so namreč našli še na drugem mestu tak peklenski stroj. Predsednik republike Faure je dobil mnogo čestitek, med istimi tudi od vladarjev, na srečni rešitvi.

Različne vesti.

Trgovinski minister baron Glanz edpotoval je včeraj zjutraj ob 8. uri iz Trsta zopet nazaj na Dunaj.

Imenovanji. Finančni minister je imenoval davkarja Ivana Živica in Klementa Rovisa glavnima davkarjema v službenem obsežju tržaškega finančnega ravnateljstva.

Na mesto venca na krsto je podaril naš slovanski mecén, gospod Fran Kalister, v pro-

slavo spomina pok. Helena udove Kalister: ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda 100 kron in „Del. podp. društva“ v Trstu tudi 100 kron. Tako je g. Kalister lepo zružil čim pijetete do mrtvih z činom srčbi za žive — za mili rod svoj. Hvala mu!

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani je daroval g. Ivan Schiffer v Tomaju 2 kroni na slavo hajdukom Antonom okolo Podgrada.

Nekaj je pozabil! Lahki so dobri laški govorniki, to se jim mora pripoznati, in sicer „laški“ toliko v jezikovnem pogledu, kolikor tudi ozirom na vsebino svojih govorov. V svojem lepem laškem govoru je torej omenjal gosp. občinski svetovalec Venezian v seji minole sobote, da narodi ne nadvladujejo družih narodov drugače, nego se silo svojega duha. Tu sem doli da so padali Longobardi, Franki, Tevtoni, Normani in Vskoki. Tudi oni so rezali trte, kršili zakone in so perušili cesarstvo Cezarjev. A kje so sedaj vsi ti rodovi? Došle nasilno, absorbirala jih je vseh — italijanska civilizacija! (Silno navdušenje v zbornici in na galeriji.)

Nočemo oporekati zgodovinskim izvajanjem gospoda Veneziana, samo na nekaj smo hoteli opozoriti gospoda Veneziana, namreč na to, da je pozabil navesti jeden narod, ki je tudi „padel“ tu sem doli, katerega pa ni malo ni absorbirala laška kultura, ampak je ostal tak kakoršen je bil in kakoršen je še sedaj po vsem svetu, in ki je vpregel v svoj jarm tudi laško kulturo! To je narod — Mojzesov, rod — gosp. občinskega svetovalec Veneziana. To pa res ni lepo od tega gospoda, da v toli svečanih trenutkih pozablja na svoj lastni rod!

Včeraj se je vršila slavnost spuščanja v morje novega Lloydovega parnika „Trieste“. O slavnosti ne moremo sporočiti ničesar, ker ravnateljstvo Lloydovo ni smatralo za potrebno, da bi tudi slovansko in hrvatsko novinstvo povabilo na to slavnost. Prepuščamo cenjen. čitateljem, da oni premišljajo o tem, da-li je možno smatrati — da ne rabimo ostreje besede — taktičnim tako postopanje od strani družbe, ki reflektuje na podpore, prihajajoče iz žepov vseh davkoplačevalcev? Pričakujemo pa, da že v bodočem zasedanju dojde od ravnateljstva te družbe peticija do zbornice poslancev, naj se subvencije Lloydov odslej zajemajo le iz nemških in laških žepov!! Res, res: doslednost je lepa stvar na svetu!

Izza municipalnih kulis. Včeraj se je spustil v morje Lloydov parnik „Trieste“. O takih prilikah so običajne razne slovesnosti. Tudi občina se ne more izogniti dolžnostim gostoljubnosti. Tako je tudi včeraj župan Dompieri povabil raznih odličnjakov na „déjeuner“ v palači Revoltella. A ravno ta „déjeuner“ ima svojo mično in za mišljenje naših mestnih „očetov“ značilno predzgodovino. Izvedeli smo namreč iz zanesljivega vira, da mestni consiglieri niso hoteli dovoliti županu potrebnega kredita za to pojedino. Še le potem, ko jim je župan nastavil revolver na vrat, da odstopi takoj, ako mu ne dovolé, ker noče, da bi se blamirali pred vsem svetom, udali so se, to pa le iz usmiljenja do župana! Da, ko bi bila to kaka slavnost „XX stoletij latinske kulture“, potem gospoda gotovo ne bi bili skopušarili s kreditom. Ali tako... to je kaj drugega!

Zjedinjena Slovenija — nezmisel. O tem — čudnem izreku lista „Südsteirische Post“ piše „Domovina“: „... Ni se pa morda še-le zdaj pojavila ta misel, ampak je to važna točka našega narodnega načrta: združiti se morajo vsi Slovenci v jedno upravno celoto! Porodili so se ti nazori v viharnem letu 1848. Kako vztrajno in govoreče so povdarjali naši prvoboritelji te dobe, da le na ta način in nikakor drugače nam je možno zagotoviti duševno in gnotno uresničenje naših želj. Res, da pred 50 leti še nismo bili do dosta pripravljeni za nepogojno izvršitev stavljenih nazorov — a bilo je tudi mnogokaj na potu, ka bi se danes ne smelo smatrati nepremagljivo zapreko. Ako pa kateri naših listov pobija in smeši, kar se drugi trudi, da bi oživel in vzdržal, dokler se ponudi ugoden čas za resno delo, ter nazivlje to narodno idejo: nezmisel: — je-li čuda, da se čudom čudimo?!

Koliko vere gre izjavam Židov! O tem naj priča nastopni dogodek. Nedavno je list „Edinost“ v nekem dopisu iz Dobropolja govoril o neki trdki tržaški, ki je napravila dobro kupčijo v

tamošnjih krajih, mesto da bi bil dotični dobiček prišel v blagajno kakoga trgovca narodnjaka. V žepu tujca je denar izgubljen za nas, dočim je pričakovati od narodnega trgovca, da od svojih dobičkov nekaj nakloni za narodne stvari. Naš dopisnik je torej opominjal slovensko občinstvo, naj kupuje le pri domačih trdkah. Ta dopis je prišel do znanja dotični trdki. Le-ta je takoj doposlala svojega pooblaščenca v naše uredništvo, ki je zahteval, naj se kako popravi oni dopis. Izreki svojo željo je menil ta mož, da ni prav, da list „Edinost“ toli ljuto nasprotuje Židom, ki ne store nikomur nič slabega. Antisemitizem da je proketo delo jedinih „farjev“. Zatrjal je, da njegova trdka ni nasprotna Slovanom, a on za svojo osebo da se čuti boljega Slovana, nego pa členu uredništva tega lista. Rodom da je iz Bosne. Temu v dokaz je jel lomiti neko nasumiljeno hrvaščino.

Na ta brezkončna zatrjevanja slovanskega mišljenja iz židovskih ust so pripomnili uredniki našega lista, da se gospod močno moti, ako meni, da je antisemitsko gibanje v Slovencih le verskega značaja, marveč ima to gibanje svoj izvor v političnem, narodnem in narodnogospodarskem vprašanju. Le židje sami so krivi — se svojimi načeli v gospodarsko-trgovskem življenju in se svojim doslednim nasprotovanjem narodnim stremljenjem Slovanov — da je navstala med Slovenci mržnja do Židov. To nam dokazuje vse razvijanje stvari po vseh kronovinah avstrijskih, sosebno pa pri nas v Trstu. Tu stoje Židje na čelu vsej protislovanski borbi, da: oni jedini vzdržujejo se svojim denarjem vso ljuto borbo proti nam. Ako so torej Slovenci protisemiti, so primorani v to v zmislu gospodarske in narodne samoobrane.

Na to je rekel naš gost: „Priznavam, da je kolikor toliko res, da Židje v Trstu nasprotujejo Slovanom, toda na tem so Slovani sami krivi. Oni so začeli boj proti Židom, a Židje se le branijo. Da niso Slovenci zapričeli tega sramotnega boja, Židje bi se gotovo ne spuščali v narodne boje. Njim bi bilo popolnoma vsejedno, ali županuje v Trstu Dompieri, ali pa — Nabergoj!“

Na ta zavijanja resnice bil je odgovor z naše strani: homeričen smeh. Pripomnili smo svojemu gostu, da ni lepo, da tako zamenjuje posledice z vzroki.

Razume se ob sebi, da smo odslovili moža, ne da bi mu bili pustili najmanje nade do spremembe naših nazorov o — židovski ljubezni do Slovanov in njih jezika.

Te dni pa smo dobili zopet dokaz o mišljenju Židov glede na nas Slovane, in sicer iz ust istega našega gosta in „boljega Slovana“, nego so členu uredništva „Edinosti“. Nekemu prijatelju našemu je bila slučajno prilika, da je bil navzoč, in da je čul, kako je isti Žid izjavljal svojo ljubezen in svoje simpatije do Slovanov. Bilo je na javni ulici, ko je isti mož navlašč častil Slovane — po njegovih prejšnjih izjavah torej tudi samega sebe — z lepo besedo — ščavi.

Toliko vere gre torej izjavam in zatrdilom Židov! Kadar se boje za svoj dobiček, takrat se potuhnejo, sicer pa smo jim — ščavi in so oni pevsod prvi v zaničevanju naše narodnosti. Bodimo previdni! Pozor na vse strani! Svoji k svojim!

Neposredni osebni davki. (Dalje) Priredbeni okraji. Za prvi in drugi razred davkoplačevalcev so priredbeni okraji dotičnih obrtniških zbornic; vendar more finančni minister združiti več okrajev obrtniških zbornic v jeden priredbeni okraj ali pa razdeliti jeden v več okrajev.

Za tretji in četrti razred so pa priredbeni okraji mesta in obrtniški kraji z več nego 20.000 prebivalcev (brez vojaštva) in pa politični okraji; toda mesta z lastnim statutom, ki ne štejejo nad 20.000 duš, so združena s političnim okrajem svoje okolice.

Davkoplačevalci jednega razreda tvorijo med seboj davčno družbo. Posamične davkoplačevalce uvrstuje v davčno družbo prva davčna instancija. Za davkoplačevaca je važno, v katero družbo je uvrščen, ker zakon olahčuje davek v četrtem razredu bolj nego v tretjem, v tretjem bolj nego v drugem, in tu zopet bolj nego v prvem. Vsklic proti uvrstitvi gre na dež. finančno oblast.

Pridobninske komisije. Sleherna davčna družba ima svojo pridobninsko komisijo, kateri odločuje število členov finančni minister. Ta

imenjuje tudi predsednika. Drugih členov volijo jedno polovico členi davčne družbe in sicer izmed svojih udov (tudi pooblaščenega voditelja kacega obrata), drugo polovico pa imenuje finančni minister. Predsednik in od finančnega ministra imenovani člani morajo biti zajedno člani raznih pridobinskih komisij.

Vsaki člen komisije ima svojega namestnika, katerega se voli, oziroma imenuje istotako kakor redne člene. —

Davčna družba prvega in drugega razreda voli svoje člene v komisijo neposredno ali direktno; tako volijo tudi druge davčne družbe v mestah in v industrijalnih krogih, ako tvorijo samostalni davčni okraj.

Na kmetih pa in v trgih je volitev posredna ali indirektna; volijo se namreč najprej volilni možje, in se le ti volijo člene v komisijo.

Volitev I. in II. razreda se vrši na obrtniški zbornici; druge neposredne volitve se vrše pod vodstvom občinskih oblasti, posredne volitve, torej volitve volilnih mož, pa se vrše na davkarijah, in sicer tako, da pride jeden volilni mož na vsaki 20 ali manj davkoplačevalcev dotične davčne družbe. Voli se uradnimi listki in sicer jih morajo volilec podpisati in osebno izročiti oblasti, ki vodi volitev, ali pa poslati jih po pošti (torej polnomoč redno nedovoljena). Voliti je člene za se in namestnike za se.

Volilec je le oni, ki uživa popolno meščansko in politično pravico. Mladolletni in pod kurateljo se nahajajoči smejo voliti po svojih zakonitih zastopnikih. — V obrti, ki ima več zadružnikov, smejo voliti samo po jeden izmed njih. Razum te (pridobinske) komisije je še deželna pridobinska komisija. Ta določuje o došlih prizivih glede odmere davčnih postavkov in o prizivih radi oproščenja ali zaničnega oproščenja od davka. Poleg tega jej je naloga obveščati kontingentno komisijo in stavljati jej predloge glede kontingenta posamičnih davčnih družb (to je, katero svoto ima plačati vsa družba.) (Pride še.)

Hud boj napovedala je „Slov. List“ in „Slov. Narod“ na vseh črtah. — Torej boj, zopet boj! Samo zopet v drugi obliki! Ali bi ne bilo bolje, da bi gospodje v beli Ljubljani dosledno izprašali svoje — vest, potem pa odnehali oni, ki se — po zakonih poštenja in resnicoljubja — čutijo zares krive? Naj se ne boje, da bi bila zanje kaka blamaža, ako bi odnehali. Nasproti, še zelo — častno bi bilo, saj ima vsak človek kako — slabost.

Poziv! Osnovni odbor nove čitalnice v Šklednju je razposlal nastopni poziv: Okolico moramo za vsako ceno rešiti pogina, ki jej preti od naših narodnih nasprotnikov. Najuspešnejše orožje v tem ljutem boju so nam narodna društva. Narodna društva so trdnjave, v katere se zama zaganja besneče valovje poitaljančevanja. Čim več trdnjav imamo, tem uspešniša je naša obramba. Najprimerniša društva za prosti narod v tem hudem narodnem boju so pa čitalnice, katere nam vzgajajo odločnih in zavednih narodnih bojevnikov. Tako čitalnico napravimo tudi v našem vrlim Šklednju.

Ustanovni občni zbor v ta namen bode v četrtek dne 17. tega meseca (praznik sv. rešnjega telesa) ob 5. uri popoldne v gostilni g. Gašparja Sancin Mom s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika osnivalnega odbora. 2. Poročilo tajnika in čitanje društvenih pravil. 3. Vpisovanje udov. 4. Razni nasveti in predlogi. 5. Volitev predsednika in odbora. Po dovršenem zborovanju bode svobodna zabava s petjem in tamburanjem.

Ker je to zborovanje velike važnosti za naš narodni razvoj, se nadeja podpisani odbor da se za gotovo udeležite, ter Vas prosi ob jednom, da privabite vse svoje znance na to zborovanje, ker čim večje število nas bode, tem bolj bode zagotovljen razvoj in napredek mlade „Čitalnice“. Čim več členov bode imela „Čitalnica“, tem več bode časopisov, tem pripraviše prostore bodedo imeli.

Vstopnina je za posamičnega člana 1 goldinar, za družino 1 gld. in pol. Da ne bode preveč zmešnjave na zborovanju, prosi Vas odbor, da bi se še pred zborovanjem upisali pri členu osnivalnega odbora, g. Lovro Flegu Lazarju.

„Tržaško podporno in bralno društvo“ vabi na veliko veselico, ki jo priredi v nedeljo dne 20. junija 1897. v Tomaju na dvorišču posestnika gosp. Antona Pupisa. Na tej veselici bodo sodelovali: dramatični odsek omenjenega društva, odsek tam-

burašev „Tržaškega Sokola“, pevsko društvo „Tomaj“ in kraška godba na „lok“ se svoji prvim nastopom po vodstvom gosp. nadučitelja Benigarja. Razpored: 1. Pozdrav. 2. D. Jenko: „Naprej“ svira kraški „lok“. 3. I. Kocjančič: „Popotna pesem“, poje moški zbor tomajski. 4. S. Gregorčič: „V pepelnici neč“, deklamacija. 5. Brož: „Oj Banovci“, udara tamb. zbor. 6. Jenko: „Pogovor z domom“, poje mešani zbor tomajski. 7. H.: „Deček in senica“, dvogovor. 8. G. N. Brož: „Stante zvezde“, svira kraški „lok“. 9. M. pl. Farkaš: „Junaki iz Like“, udara tamburaški zbor. 10. H.: „Triliskre“, deklamacija. 11. Raska narodna: „Sarafan“, svira kraški „lok“. 12. A. A. Lebau: „Slovo od doma“, poje mešani zbor tomajski. 13. I. Stritar: „Pravo junaštvo“, prizor iz kmetškega življenja, igrajo diletantje „Tržaškega podpornega in bral. društva“. 14. Iv. Zajc: „U boj“, udara tamburaški zbor. 15. H. Volarič: „Kvišku bratje“, poje moški zbor tomajski. 16. Venček: „Slovenskih narodnih pesni“, svira kraški „lok“. 17. Popolna žena: Vesela igra v jednom dejanju, igrajo diletantje „Trž. podp. in bral. društva“. V tiskanih vabilih se je urinila ne-ljuba pomota. Tu je rečeno, da bode sodeloval odsek tržaških tamburašev pod vodstvom gosp. dra. Abrama; v resnici pa bode sodeloval odsek tamburašev „Trž. Sokola“. Odhod iz Trsta ob 1½ uri popoldne, zbirališče pred vojašnico (Piazza Caserma). Vožnja tje in nazaj gld. 1.20. — Vstopnina k veselici 20 nč. Pričetek veselici med 4. in 5. uro popoldne.

Bralno društvo v Črnikalu priredi v nedeljo dne 20. t. m. veliko veselico na planem pri gosp. Šiškočiču, na pošti. Veselica se bode vršila v proslavo petnajstletnega obstanka tamkajšnjega društva, s sledečim vspeedom: 1. Naprej — godba. 2. Pozdrav. 3. „Pobratimija“, poje črnikalski zbor. 4. „Spomini na Kranj“, udara tamburaški zbor iz Šklednja. 5. „Slovenac i Hrvat“, poje tinjanski zbor. 6. „Narodne pesmi“, udara tamburaški zbor iz Šklednja. 7. „Mazurka“, poje dolinski zbor. 8. 9. „Poputnica Nikolaja Jurišića“, poje dekanski zbor. 10. „Hrvatska polka“, udara tamburaški zbor iz Šklednja. 11. Berite „Edinost“, veseloigra v jednom dejanju. 12. „Godba“. 13. „Zrinko-Frankopanka“, poje črnikalski zbor. 14. Srečkanje na tri dobitke. 15. Ples in svobodna zabava. Vstopnina na veselico 20 nvč., sedeži 10 nč., srečke po 10 nvč. na ples 40 nvč. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Na obilne udeležbo uljudno vabi Odbor.

Tamburaški zbor „Celjskega Sokola“ vabi na prvi veliki koncert, ki priredi ga dne 20. rožnika v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju prijaznim sodelovanjem slavnih tamburaških društev iz Ptuja in Žalca. Nastopi 50 tamburašev. Začetek ob 8. uri zvečer. Na prav mnogobrojno udeležbo vabi najuljudneje Odbor.

Tretje redno zborovanje akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu se bode vršilo 16. t. m. t. j. v sredo s sledečim vspeedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Debata o proračunu. 4. Slučajnosti. Lokal: Restavracija Neugraz. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

Občni zbor pevskega in bralnega društva v Lonjeru se je vršil v dne 7. junija v društveni krčmi. Predsednik društva, Josip Mareč je pozdravil zbrane člene primernim nagovorom. V novi odbor se bili izvoljeni: predsednikom Stefan Pečar, podpredsednikom Josip Maver, tajnikom Matevž Čok, blagajnikom Andrej Čok; odborniki: Josip Čok, Ivan Marija Glavina, Ivan Marija Čok, Andrej Borovina. Predsedniku se je naložilo, naj naroči potrebnih časnikov. Zbor je zaključil novi predsednik trikratnim „živio“ presvetlemu cesarju.

Proč z židovskimi reklamami! V Ljubljani se je — hvala Bogu! — že pričel boj zoper židovske reklame, ki se razobešajo že po gostilnah. Iz Ferlinčeve gostilne se je morala že odstraniti taka tablica „Vrlo dobro!“ Le naprej! Ljubljana je ravno sedaj ob času svojega preporoda v največji nevarnosti pred židovsko lačno konkurenco, ki naj bi jemala kruh izpred ust domačinom. Tudi v Trstu bi ne bilo napačno gledati malo pazneje tim ljudem na prste, da-si je to pri nas veliko težje, preveč je že ukoreninjena njih moč. Toda „kommt Zeit, kommt Rath“, pravi nemški pregovor.

Koperci pred sodiščem. Pišejo nam: Kakor ste že blagovolili priobčiti v svojem cenj. listu, vršila se je dne 11. t. m. razprava proti koper-

skim izgreznikom, ki so napadali dne 6. aprila gojence c. kr. učiteljskega pred zavodom. Sodnemu dvoru predsedoval je g. svet. Codrig. Obsojeni so bili: čevljarški mojster Decarli na 5 mesecev, brata Dreolin vsak po 4 mesece in Baseggio na 3 mesece teške ječe. Tu se vidi, kdo je bil kriv in kaj je bilo povod napadom. Gosp. ravnatelj c. kr. učiteljskega pač sedaj ne bode trdil več, da so bili gojenci sami krivi, da se jih je preganjalo.

Včeraj pa se je vršila razprava proti onim izgreznikom, ki so napadli slovenske gojence na parniku „Carli“, dne 20. aprila t. l. Kakor prič bili so zaslišani gojenci Kutin, Orej, Vales in c. kr. prof. J. pl. Kleinmayer. Na podlagi izpovedeb teh prič in ko se je prečital zapisnik g. stotnika Baronio, mestnega strazarja in ces. kr. orožnika Vivode, obsodilo je sodišče obtoženca Jos. Mineo na 10 mesecev in brivca Pieri-a na 8 mesecev teške ječe. Čevljar Verzier je bil obtožbe oproščen, ker se ni moglo dokazati, da je tudi on izustil vsklike, kakor: Morte ai sciavi, in mar con loro itd., vsled katerih sta bila obsojena omenjena izgreznika.

Posebnim zadoščenjem so poslušali slov. gojenci besede g. predsednika sodnega dvora, svetnika Nadamlenskega, ki je povdarjal izrecno, da so se slov. gojenci vedli vedno lepo, mirno in taktno in da se slov. gojenci v Kopru sploh lepo vedejo. Slovenski gojenci učiteljskega v Kopru niso vajeni slišati take pohvale. Tem večim zadoščenjem so sprejeli pohvalo od take odlične strani. Altro che, sami krivi napadov, kaj ne gosp. ravnatelj!!!

Ruski car je povabil prestolonaslednika italijanskega na velike vaje, ki se bodo vršile v Rusiji bodočega meseca septembra.

Zgodovina slovenskega slovstva III. zv. in pragmatična slovenska hvaležnost.

(Dr. K. Glaser.)
(Dalje)

Ob tej priliki izražam tudi misel, da bi „Muzejsko društvo“ 1897. leta izdalo vse slovenske uradne liste od Pohlinovih časov do 1848. l. Tudi to bi bilo zanimljivo v kulturnem obziru in bi nekako dopolnjevalo sliko našega duševnega gibanja. Za to delo bi se morda zanimal gospod kurat Ant. Koblar.

Kar se dostaje IV. zv. te knjige, bo urejena tako: A. Uvod. Upliv ustavnega življenja na razvoj slovenske narodnosti v društvih; B. Leposlovje; a) Pesništvo (lirsko, epsko, dramatsko), b) Prirovedništvo. C. Znanost (zgodovina, jezikoslovje itd. itd.) D. Časniki in časnikarstvo. Priloga (Knjištvo).

Kljubu vsem vabljivim glasom gospoda Vidca, naj se postavim na drugo stališče, ostanem vendar iz raznih razlogov pri sedanjí uravnavi; bodo pa imeli mlajši ocenjevalci priliko, popraviti moj „nedostatek“. Jaz namreč dobivam od veljavnih starejših naših slovstvenikov vspeodbudne glase, da se naj ne dam motiti po dosedanjih ocenah; v ostalem pa me osnova drugih književnih zgodovin potrjuje v mojih nazorih. Oglejmo si Reinholdovo zgodovino ruske književnosti, katero navaja gosp. Vidic. Reinhold piše v predgovoru p. X. Was die russischen zusammenfassenden Hilfsmittel anlangt, die der Verfasser benützt, so muss hauptsächlich auf zwei kapitale Werke hingewiesen werden, die indess beide nur die alte und neuere Literatur behandeln: A. Galahov, Geschichte der alten und neuere russischen Literatur; drei Theile. St. Petersburg 1880; bis auf Puškin, und J. Porfirjew Geschichte der russischen Literatur, Kazan 1877—1884, nur bis zum Ende des XVIII. Jahrhunderts führend. Wer sich in der Puškischen und nachpuškischen Periode bis auf die Gegenwart zurecht finden will, der ist auf eine ganze Bibliothek monographischer Werke und die Kritiker und Journalisten, vor Allem aber auf die Autoren selbst angewiesen. Na podlagi dveh znamenitih ruskih književnih zgodovin in cele knjižnice samospisov je delal Reinhold; in kakšno podlago ima slovenski književni zgodovinar? Gosp. Vidic prša potem: „In kakšna je potem njegova zgodovina?“ Na to vprašanje, odgovarja Jagić (Ruska književnost 18. stol. „Mat. Hrvatske 1895.) str. 260: Njemačka knjiga Reinholdova marljivo je i vješto izgradjena kompilacija po ruskim izvorima i iztraživanjima; sa-

mostna značenja nema nikoliko Porfirjev, kamo-li Galahov*. Prikupila pa se je vendar inostranstvu, ker mu je odprla novi svet in Rusom, ker jim daje samim splošen pregled vse ruske književnosti od začetka do 1885. leta in je pisana poljudno. Rusi so imeli Reinholda za inostranca in so knjigo pristevali najboljšim delom domačinov o tem predmetu in on odgovarja: „Ganz unverdienterweise“.

Gospod Vidic navaja tudi Jagičeve besede iz knjige „Ruska književnost“ u XVIII. stoljeću: Pojave literature prikazivat čemo, koliko se igda može, u prirodnoj vezi sa svim ostalim stranama društvenog života, da odgovorimo itd. itd. Uprav tako sem jaz delal, da sem spravil slovstveno delovanje v zvezo z drugimi, tako zgodovinskimi kakor društvenimi pojavi slovenstva, samo velika razlika med Jagičevem in mojim delom je, da je Jagič na podlagi priznanih ruskih književnih zgodovin in cele biblioteke obširnih samospisov Hrvatov podal prijetno čitljivo kompilacijo ruske književne zgodovine XVIII. stoletja, jaz pa sem moral graditi vse sam. Hrvatom in sicer širšemu omikanemu občinstvu ni treba navajati teh podrobnosti in on jih tudi niti ni namerjaval. Take popularizacije piše učenjaki, da si nekoliko oddahnejo od strogega znanstvenega dela, v prid širšemu občinstvu. Isto velja tudi o Šepeljevi knjigi: „Ruski propovedači“, ki se naslanja na dela 16 ruskih, 4 nemških, in 4 francoskih (Bourget, Daudet, Depuy, de Vogüe) pisateljev o istem predmetu. Izmed vseh novejših slovenskih pisateljev je samo Stritar po Celestinu opisan. V tem obziru smo mi popolnoma v abnormalnih razmerah z drugimi narodi, ki imajo vseučilišča in akademije.

(Pride še.)

(Op. V opombo, včerajšnjega oddelka se je vrnilo nekaj tiskovnih pomot; namesta: „svojim štirim zvezkam“ se naj glasi: „mojim štirim zvezkom“; namestu: koder stoj „Koder“, namestu: „Luturani“ bodi: „Luterani“.)

Najnovejše vesti.

Gorica 15. „Eco“ javlja, da se je bolezni prevzvišenega nadškofa obrnila na bolje v toliko, da se je pomnožil apetit in tudi teža telesa, ki se je bila močno shujšala.

Pariz 15. Redarstvo ima na sumu dva inozemca in jednega anarhista, došlega nedavno v Pariz, da so provzročitelji atentata na predsednika republike. Poizvedovanja so se vršila posebej v onih krajih, kjer bivajo Elzačani in Poljaki.

Bruck ob L. 15. Danes je dospel cesar sem na pregledovanje vojakov. V njegovem spremstvu so bili vojaški atašeji Nemčije, Francije, Rusije, Italije, Romunske, Srbije in Japonske.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.74 7.75 Pšenica za junij 1897 8.40 do 8.50 Oves za jesen 5.30—5.32. — Rž za jesen 5.98 .6.—. Koruza za junij 1897. 3.92 3.94 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.50—8.55 od 79 kilo. 8.55 8.60 od 80 kil. f. 8.65—8.70., od 81. kil. f. 8.70 8.75 . od 82 kil. for. —.—.—. —.—.—. —.—.—. —.—.—. prosa 5.75—6.20.

Pšenica: dobre ponudbe, živahno povpraševanje. Prodaja 35000 mt. st. 5 nvč. cenejo. Vreme: lepo. —.—.—. Nerafinirani sladkor for. 11.55 do —.—. Novi po f. 11.65.

Havrs. Kava Santos good average za junij 45.50 za oktober 46.50 mirno.

Hamburg. Santos good average za junij 37.25. za september 38.—. za december 39.—. za marec 39.25. mirno.

Dunajska borza 16. junija 1897.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju . . .	102.20	102.25
„ „ v srebru . . .	102.20	102.25
Avstrijska renta v zlatu . . .	123.45	123.38
„ „ v kronah . . .	100.85	100.85
Kreditne akcije . . .	369.25	368.—
London 10 Let. . .	119.50	119.50
Napoleoni . . .	9.52 1/2	9.52 1/2
20 mark . . .	11.73	11.73
100 italij. „ . . .	45.40	45.45

Assicurazioni generali v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. f. 58,071 673-84
Premije za poterjati v naslednjih letih f. 30,541 700-64
Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894 f. 169,929 625-03
Plačana povračila:
a) v letu 1894 f. 9,737 614-48
b) od začetka društva do 31. decembra 1894 f. 262,401 706-51
Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natanjnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 lastnej hiši. 12—12

Zahvala.

Podpisana družina izreka svojo iskreno, globoko čutjeno zahvalo na tolikih ganljivih pojavih blažilnega sočutja, došlih jej od mnogih strani povodom smrti nepozabne nam matere, gospe

Helene udove Kalister.

Posebna zahvala bodi izrečena vsem onim, ki so skazali poslednjo čast nepozabni pokojnici. Bog poplati toliko ljubav!

V Trstu, 15. junija 1897.

Družina Kalister.

Hotel FISCHER, Kamnik, Kranjsko.

Ponižno podpisani slavnemu občinstvu uljudno naznanja, da je s 1. majem letos obče znani

Hotel Fischer

v mestu Kamnik, najprijetnejšem zavetišču in kopališču prevzel zopet v lastno režijo.

Priporočuje se slavnemu občinstvu za obilni obisk naznanja, da bode skrbel prav posebno zadovoljiti cenjene goste z izbornim vinom, z vedno svežim pivom, z dobro, ukusno, gorko in mrzlo kuhinjo.

V hotelu se nahaja mnogo sob za prenočišče, kakor tudi letna stanovanja za ptujce.

S spoštovanjem
Fran Fischer.

Čenike in sničevala zastoj!

Iščem zastopnikov! — Čuvati se je ponarejani!

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo

CENE Z NOVA ZNIŽANE.

Stiskalnice za grozdje, diferencialna sestava. Ta sestava stiskalnice ima največjo pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnih - koli stiskalnic.

Stiskalnice za masline, hidravličke stiskalnice, brizgaljke proti peronosperi, Vermorelove sestave.

Te moje brizgaljke so znane kakor najboljšje ter najcenejše; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere itd. v najboljšem proizvodu.

Ig. Heller, Dunaj

II., Praterstrasse 49.

Hotel-Pension „OBELISK“

na Opčinah nad Trstom.

Udano podpisani usoja si naznaniti, da je prevzel od posestnika gospoda Josipa Goljevščeka v Gorici vodstvo hotela „Obelisk“ na Opčinah nad Trstom za sezono, pričeno v soboto dne 5. junija t. l.

Hotel ima 50 sob, od kojih je 40 opravljenih z vsemi potrebami; tri dvorane in sicer za koncerte, obede in igre; drugih 10 sob v švicarski hiši se lahko odda brez oprave (möbel); novo opravljeni veliki park, senčnati vrt, dobra kuhinja, plzensko pivo, izvrstna tu in inozemska vina, vozovi za izlete, kopelji, telefon št. 657 in kegljišče v hiši. Jako romantičen razgled na mesto Trst in jadransko morje. Hôtel je odprt vse leto. Točna postrežba in cene zmerne.

Za prijazni obisk prosi udani

Anton Schein,

vodja.

Rojančani pozor!

Te dni je prevzel naš rojak Ivan Bufon

pekarno in prodajalnico jestvin

Arcon, nahajajočo se v Rojanu št. 1

(pri cerkvi).

On je uredil pekarno popolnoma, da odgovarja na vse strani. Priporoča se, da se ga pogostoma podpira po geslu „Svoji k svojim“. Ima na prodaj vsakovrstne make in sladšče po primernih cenah in sprejema domači kruh v peko. Postrežba je točna in pošena.

Nadejajo se obilnega obiska se v naprej prav toplo zahvaljuje

Ivan Bufon.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tiscœerni ovet“ (Milleflori).

Čisti kri ter jo izvrstno sredstvo proti onim sludajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za ozdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.